

ла. Кръстю Чапърров е сред учредителите на БКД, като застъпник, един от основателите на българското училище в Браила от 1862 г. Наред с активната си политическа дейтелност Райчо Чапърров е член на училищното настоятелство, а в продължение на една година 1867-1868 е отговорник за излизания в Браила в. „Дунавска зора“.

Основно тези имена се свързват с дарението, получено в Ямбол от края на 1859 г. В дописка в „България“, бр. 33 от 7. 11. 1859 г., от името на настоятелството на ямболските училища Петър Александров и х. Васил Драгоев благодарят на „съотечествениците, които отдавна са се преселили в Браила“⁵. От тази доста пространна дописка научаваме, че след кратка кореспонденция с ямболската църковната община още в предходната 1858 г. от Браила са изпратени 20 турски лири за подпомагане на двете взаимни училища в града. За настоящата 1859 г. вече в Ямбол са получени географски глобус, 30 учебника, граматика, 10 френско-български разговорника. Дописката дава и предварителна информация - ямболци да очакват още два глобуса, средства за издръжката на един учител и в следващите години - пособия за около 5000 гроша.

Това действително голямо дарение е било добре дошло за училищата в Ямбол. Трябва да обърнем внимание на факта, че училищата в града през този период са във възход, за което допринася естествено назначаването през 1857 г. на Добри Чинтулов за главен учител. С неговото идване в града трябва да обвържем дарението. Известно е, че той поддържа връзка с братята Попович, а и това не е единствената дарителска акция, координирана от Чинтулов за Ямбол и околностите⁶. Дописката завършва с благодарност към благодетелите и уверението, че „имената им ще бъдат вписани в църковния и училищен кодекс за вечно възпоменание на потомството“.

Получаването на това дарение ще да е развълнувало града, съдейки от факта, че същата дописка е поместена и на страниците на „Цариградски вестник“ в броят му от 7. 11. 1859 г.⁷ В следващите броеве на този вестник има и продължение на историята.

В брой 463 от 26. 12. 1859 г. вестникът публикува емоционална дописка, вероятно от Атанас Паламидов, за получаването на още един глобус дар „от браилските съотечественици“⁸. Малко по-късно, в броя си от 9. 01. 1860 г., в. „България“ потвърждава информацията⁹.

Историята на това дарение приключва през 1863 г. на страниците на в. „Гайда“ в брой 14 от 14 декември¹⁰. Там се съобщава, че в желанието си да устрои и да нареди учебните си заведения, Карнобатското общество се обърнало към учили-